

lenka dusilová nejsem žraločí povaha

text: Petr Soukup
foto: Radek Brousil

Lenka Dusilová začala s hudební kariérou už v deseti letech, kdy se představila na folkovém festivalu s básní Jiřího Wolкера, kterou sama zhudebnila. V roce 1988 nastoupila do legendárního pěveckého souboru Bambini di Praga. V letech 1991–1995 byla frontmankou pražské rockové skupiny Sluníčko. V roce 2000 vyhrála cenu Anděl v kategorii „Nejlepší zpěvačka“. Po vydání alba se vydala na sólovou dráhu, začala také spolupracovat s folkrockovou skupinou Čechomor. Její album Mezi světy během pár týdnů od vydání získalo zlatou desku. Zpěvačkou roku se stala i díky poslednímu albu Eternal Seekers. OSA je zastupována od roku 1997.

Poslední řadová deska vám vyšla v roce 2005. Připravujete novou?

Ano, připravuju materiál, ale pustím ho definitivně ven, až si budu jistá, že funguje. Chci si být jistá, že mi soukolí hudby, textu a zvuku hraje na city :) Takže zásadní fáze dotažení souvislostí a dobře všechno zaznamenat mě teprve čeká. Výhledově bude dokončeno asi na podzim, ale jaro je taky pěkné roční období.

Koncertujete s vaším projektem Eternal Seekers?

Máme před sebou pár jarních koncertů, jako například v březnu ve Svitavách, v Praze či Hradci Králové. Je to malinké torzo z loňského plánovaného podzimního turné, které bylo bohužel zrušeno kvůli mým zdravotním komplikacím.

Tento projekt měl pozitivní ohlas i u kritiků, máte z jejich názorů radost, nebo vás nezajímají?

Jo, to potěší. Nečekaná a vítaná satisfakce pro muzikanta. Pokaždé se nezadaří, že? :) Nicméně, z vlastní zkušenosti mě i negativní zpětná vazba některých kritiků v minulosti nakopla, i když mi dala dost zabrat. Je to poučný, ale nemělo by to muzikantovi řídit tvorbu. Myslím, že hudebník se má zaměřit na hledání svých silných míst, které je třeba rozvíjet, a někdy nezátížený vhléd jiných pomůže. Často tápám, nejsem si jistá, zda nejsem úplně mimo a má-li vůbec smysl to, co dělám. Tak dobrá recenze fakt potěší.

Prošla jste mnoha kapelami, např. Pusa, Lucie, Čechomor a Sluníčko. Málokdo ví o avantgardním projektu Technofactory, později jen Factory s Miroslavem Imrichem, jak vzpomínáte na spolupráci s ním?

No, není to období, kterým bych se chtěla příliš chlubit. To nebylo dobré období v mém životě. Byla jsem docela nešťastná potom, co jsem rozpustila kapelu Pusa. Můj tehdejší kytarista z Pusa a dobrý kamarád Marek Zelený hrával na basu v Abraxasu a kluci mě díky němu sebou brali na koncerty jako hosta, což mě v mém v tehdejší průseru aspoň trochu pomáhalo – být někde mezi lidmi a nablízku hudebnímu prostředí. Z téhle přátelské pomoci vznikl v Imrichově hlavě nápad udělat TechnoFactory

právě s Markem Zeleným a se mnou. Trvání této kapely mělo nejkratší život, co jsem kdy zažila :) Odehráli jsme, myslím tak tři koncerty a usoudila jsem, že takhle konstatce by mohla být životu docela nebezpečná a že takhle fungovat nechci. Mirek Imrich je trochu jiná hudební planeta. Ale měl občas fakt neuvěřitelné nápady, to mě docela bavilo.

Kdo je váš oblíbený autor/interpret?

Oj, to je hudby na světě, krása! Svoji diskotéku v současnosti moc nerozšiřuju, teď moc nehledám nové věci, ale něco se ke sluchu mému občas dostane. Mám víc a víc ráda čisté věci a to nacházím třeba u akustický kytarový hudby. Mám ráda Voňkovou, PJ Harvey, Joni Mitchell, Kings of Convini-ence, Billa Frisella, Beatku Hlavenkovou, Imogen Heap, Susanne and the Magical Orchestra, Guitar Republic, Květy, Ivu Bittovou, Árvo Pärta, Emilianu Torinni, Olmerovou, Dana Bártu, RadioHead, Hector Zazou...

Pracujete s mnoha autory, např. s Dani-elem Landou, Otou Klempířem a Iva-nem Hlasem. Nevadí vám hrát a zpívat slova někoho jiného?

Spolupráce s Danem Landou je pravěká minulost. U téhle spolupráce jsem svým naturelem posloužila hlavně vizi autora.

A spolupráce s ostatními autory vzniká-jí spíš z vlastního popudu?

Vím, jaké jsou mé schopnosti – neschopnosti, ve spojení s různými lidmi se mi daří naplňovat nějakou představu o sdělení a o hudbě, která mě baví hrát, poslouchat a to bych úplně sama nikdy v životě nedo-kázala udělat. Nemusím být výhradní autor za každou cenu.

Je nějaká z vašich desek napsaná pouze vámi?

Není, ani si nechci dokazovat, jestli jsem toho schopná. Asi bych neuměla uspokojit své představy.

Jak vy vnímáte OSA?

Organizace, která je pro autora důležitý zdroj nějaké hmotné satisfakce za hudbu, která mu lítá někde v éteru, je neuchopi-telná a někdo s ní manipuluje. Pravidla pro

mne nejsou příliš přehledná, jako asi pro hodně muzikantů, který nepročítají každý pojednání, nečtou pravidelné bulletiny a neklíčují právní řeč. Při dohledávání můžete narazit na chyby, které někoho můžou připravit o drobné. Předpokládám, že to není filosofie OSA, takže věřím v její dobré poslání a snahu chránit práva autorů a nezneužívat jejich nezalost. I když je jasné, že by měl mít sám autor/muzikant přehled o svých záležitostech. Ale když si mám vybrat, tak jsem radši muzikant než úředník.

Stále jsou a budou pořadatelé koncertů, kteří se OSA vyhýbají. Řešila byste, kdyby některý koncert vám jako autor-ce zaplacen nebyl?

To je právě rozpor, že jsem muzikant a mně osobně není vlastní žraločí povaha. Tedy kromě výjimek nejsem důsledná ve srovná-vání vyúčtování s realitou, jen když se mi třeba něco nepozdává. Vždycky je spousta jiných věcí, které dělám radši. Ani nevím, zda je z vaší strany po nás žádán nějaký výpis koncertních aktivit a tak podobně.

Napsala jste někdy pro někoho píseň, aniž byste se na ní podílela jako interpret?

Zatím se mi nepoštěstilo.

Od prosince 2009 účinkujete ve hře Weissenstein Divadla Komedie, jak došlo k této spolupráci?

Na konci listopadu 2009 mi zavolal Ivan Acher (autor hudby představení Weis-senstein) s tím, že režisér Weissensteina, David Jařab, by chtěl mít v představení zpěvačku, někoho, jako je Lenka Dusilová. Takže se rovnou zkusili zeptat mě.

Věřím, že vy jste ten druh zpěvačky, který by do muzikálu nešel. Oslovil vás už někdo s touto nabídkou?

Asi nemám herecké vlohy a příliš bojuju se strachem na to, abych byla herec. Dvakrát jsem s myšlenkou na muzikál koketovala, ale pokaždé to bylo docela faux pas.

Umíte si představit, že byste se živila něčím jiným než hudbou?

Zatím to není nutné, ale poradila bych si, nebojte se.